

Hoe de woede van de Houthi's op Israël het conflict in het Midden-Oosten hervormt

Artikel uit The Guardian, door [Patrick Wintour](#), Za 13 Jan 2024

Houthi-strijders zingen slogans aan het einde van hun training in Sana'a, Jemen, op 11 januari. Foto: Osamah Yahya/Zuma Press Wire/Rex/Shutterstock

Aanvallen op Jemen door Groot-Brittannië en de VS hebben de spanningen aangewakkerd in een regio die wordt verscheurd door conflicten en geweld

[Wie zijn de Houthi's?](#)

Afgelopen zomer, toen Washington stilletjes probeerde Saoedi-Arabië over te halen tot het grote akkoord van normalisering van zijn betrekkingen met Israël, waren de diplomaten in Riyad veel meer gefocust op het veiligstellen van een ander vredesakkoord aan de zuidelijke grenzen met een van de meest succesvolle opstanden van de moderne tijd. – die geleid wordt door de [Houthi-rebellen van Jemen](#), ook bekend als Ansar Allah, de aanhangers van God.

Met een informeel staakt-het-vuren in [Jemen](#), en na maanden van privégesprekken, voornamelijk bemiddeld in Oman, vloog een Houthi-delegatie op 14 september naar Riyadh, waar ze prins Khalid bin Salman ontmoetten, de minister van Defensie en broer van de kroonprins.

Er moesten nog grote meningsverschillen worden opgelost, maar het leek erop dat er, na tientallen jaren van verschillende vormen van strijd, vrede in het land zou komen, en grotendeels op de voorwaarden die werden gedictieerd door een groep die in Jemen niet echt als politieke kracht bestond totdat begin jaren 2000. Saoedi-Arabië zou eindelijk zijn verliezen beperken na het rampzalige offensief dat het in 2015 lanceerde om de Houthi's terug te dringen. Toch brak Hamas, 23 dagen na de bijeenkomst in Riyadh, door de grens met Israël, waarbij Israëliërs werden afgeslacht en een reeks gebeurtenissen ontstond die Jemen deze week blootstelde aan een [tweedaagse aanval](#) van Amerikaanse en Britse onderzeeërs en oorlogsschepen op de Rode Zee.

De aanvallen op Houthi-bases in Jemen en het opvoeren van de spanning in een regio die al in de greep is van geweld, brachten Jemen verder weg van een ongrijpbare interne vrede.

Een satellietfoto van een zuidelijke faciliteit langs de kust van Jemen in 2021, boven, en na luchtaanvallen door de VS en het VK op 12 januari. Samengesteld: ©2024 Maxar Technologies/AFP/Getty

In een land van nuance dragen twee factoren bij aan de complexiteit van een door conflicten verscheurde regio: de steun van de Houthi's voor de Palestijnse zaak, en de manier waarop de geografie van Jemen de politieke dynamiek helpt vormgeven. Zoals schrijfster Iona Craig opmerkt, is Jemen een typisch voorbeeld van geopolitiek – de plaats waar geografie en politiek samenkomen.

Jemen zelf is misschien relatief verarmd, maar de vaak onbeschermd vruchten van de westerse mondialisering trekken dag en nacht verleidelijk langs de kust. Bijna 15% van de goederen die in Europa, het Midden-Oosten en Noord-Afrika worden geïmporteerd, worden over zee vanuit Azië en de Golf verscheept. Bijna 21,5% van de geraffineerde olie en ruim 13% van de ruwe olie gaat via de waterwegen. De Aziatische import en export zijn goed voor ongeveer een kwart van Israël's totale buitenlandse handel en doorvoer, voornamelijk via Rode Zee-routes.

Israël vreest al lang dat de smalle zeestraat van Bab al-Mandab een veiligheidsrisico vormt. Decennia lang heeft het allianties gezocht met landen zoals het huidige Eritrea om de eerste door Egypte en vervolgens door Iran geleide pogingen om de waterwegen voor Israëlisch verkeer af te sluiten, af te weren.

Eén motief voor Israël om in 2020 de 'Abraham-akkoorden' met de Verenigde Arabische Emiraten te ondertekenen, was het eigen maritieme veiligheidsnetwerk van de VAE, dat Djibouti, Eritrea, Somaliland en het Jemenitische Perim-eiland en de Socotra-archipel omvatte.

De Houthi's van hun kant hebben geëxperimenteerd met de manier waarop ze een zeemacht kunnen worden. In oktober 2016 begonnen ze de onlangs veroverde strategische haven Hodeidah aan de westkust van Jemen als basis te gebruiken. Ze schoten tweemaal op de USS Mason als een vorm van tegenaanval voor de VS die luchtsteun verleenden aan de Saoedi's. In januari 2017 stapten Houthis over van het gooien van ballistische raketten en drones over de landgrens richting Riyadh, en stuurden in plaats daarvan drie zelfmoordboten. Het probeerde ook de waterwegen te ontginnen.

“Als de agressors richting Hodeidah blijven aandringen, en als de politieke oplossing tegen een muur aan botst, zullen een aantal strategische keuzes worden genomen als een point of no return, waaronder het blokkeren van de internationale navigatie in de Rode Zee”, zei Saleh, hoofd van de politieke raad van de Houthi. al Samad. “Schepen passeren onze wateren terwijl onze mensen verhongeren.”

Israël realiseerde zich op zijn beurt dat Iran, met zijn geavanceerde marine, Houthi's begon te trainen in het gebruik van boten, drones en raketten om het aan Israël gelieerde verkeer te verstoren, onder

meer door machines te leveren die de oorsprong van een schip konden detecteren. Naarmate de Houthi's meer overwinningen boekten, groeide de bescherming van Teheran.

Het was voor Israëlische ogen duidelijk dat Abdul-Malik al-Houthi, de Houthi-leider, in 2019 zijn retoriek steeds meer tegen Israël richtte en de beweringen van premier Benjamin Netanyahu ontkende dat Iran was begonnen met het leveren van precisieraketten aan Jemen.

Hij zei: "Ons volk zal niet aarzelen om de jihad tegen de Israëlische vijand uit te roepen en de zwaarste klappen uit te delen aan de gevoelige doelwitten van de vijand als hij betrokken raakt bij domme daden tegen ons volk. Onze vijandige positie tegen Israël is principieel, humaan, moreel en religieus."

Maysaa Shuja al-Deen van het Sana'a Centrum voor Strategische Studies zegt: "De Houthi-bedreigingen tegen de Israëlische scheepvaart zijn geen excuus of poging om de aandacht af te leiden van hun eigen tekortkomingen. Het zit diep in hun ideologie. Ze praten over het vervloeken van de Joden en de dood van Amerika. Hun oprichter, Hussein al-Houthi, begon zijn lezingen rond de tijd van 11 september en de Amerikaanse invasie van Irak, en het ging vooral over een botsing tussen beschavingen. Het is moslims tegen christenen, een religieus conflict, niet over Arabisch nationalisme."

Een protest op 12 januari in Sana'a over de luchtaanvallen. Foto: Yahya Arhab/EPA

Toen de Gaza-crisis eenmaal uitbrak, vuurden de Houthi's aanvankelijk ineffectieve raketten af op de Israëlische havenstad Eilat, waarbij ze volhielden dat ze pas zouden ophouden als Israël humanitaire hulp in Gaza zou toestaan. Maar door gebruik te maken van het gebied dat ze sinds 2014 hadden veroverd, evolueerde hun tactiek al snel naar een campagne van verrassingsaanvallen op de scheepvaart die chaos heeft verspreid over [de toeleveringsketens van de wereld](#) .

Volgens het Sana'a Centrum hebben de Houthi-strijdkrachten sinds minstens 12 november rekruten getraind voor amfibische aanvalsteams, met oefeningen waaronder nep-raketlanceringen gericht op afleidende marineschepen en gesimuleerde scheepsaanvallen. Ze hebben ook geleidelijk hun doelwitten uitgebreid van schepen onder Israëlische vlag naar schepen die handel drijven met Israël."

Al-Deen betoogt dat de positieve binnenlandse reactie de Houthi's alleen maar zal aanmoedigen: "Jemenieten zijn pro-Palestijns, en dat gevoel is de afgelopen drie maanden tot ongekende niveaus gegroeid." Waar andere groepen hebben gearzeld, hebben de Houthi's lef getoond, terwijl ze ondertussen propagandavideo's produceerden, zoals een [helikopter met Palestijnse vlaggen die landde op het dek](#) van de Galaxy Leader, een vrachtschip dat in de Rode Zee vaart.

De Houthi's waren bijzonder trots toen een BBC-interviewer aan Mohammed Ali al-Houthi, een lid van de Hoge Raad van de Houthi's, vroeg waarom zij het nodig achtten zich te bemoeien met Palestina "mijlen ver weg". Hij antwoordde: "Wat Biden betreft, is hij een buurman van Netanyahu? Wonen ze in dezelfde flat, en woont de Franse president op dezelfde verdieping en de Britse premier in hetzelfde gebouw?"

Abdulghani al-Iryani, ook van het Sana'a Centrum, beweert: "Het anti-Houthi-kamp in Jemen is stomverbaasd. De weinige uitspraken die sinds het begin van hun operatie ter ondersteuning van Palestina tegen de Houthi's zijn gedaan, zijn door het Jemenitische publiek ernstig bekritiseerd. Het sentiment wordt samengevat in een veel voorkomende zin: 'Mijn broer en ik zijn tegen onze neef, en mijn neef en ik zijn tegen de vreemdeling.' Burgers van alle pluimage hebben geëist dat woordvoerders van anti-Houthi-groepen 'hun mond sloten'."

Sommige Houthi-leiders hebben al contact opgenomen met hun politieke tegenstanders op de lange termijn in de Islah-partij om te zien of zij een gemeenschappelijke zaak tegen Israël willen bepleiten.

Al-Deen houdt vol dat de Houthi's zich niet zullen laten afschrikken door westerse aanvallen, maar hen zullen zien als een geschenk, zelfs als rekruteringssergeant. "Ze hebben jarenlang tegen de Saoedi's gevochten en verliezen geabsorbeerd. Ze zijn geen klassiek leger met statische militaire bases. Milities veranderen de oorlogsregels en met de hulp van Iran beschikken ze nu over de capaciteit en expertise om drones in het land te produceren. De VS en Groot-Brittannië hebben zeer langdurig gewaarschuwd dat dit ging gebeuren, dus er was geen sprake van een verrassingselement."

Ze zegt dat de afgelopen week "de Houthi's in ieder geval zal laten geloven dat ze niet langer lokale spelers zijn, maar regionale spelers die op zichzelf gelegitimeerd zijn om de directe confrontatie met Amerika aan te gaan". Ze zegt dat ze de Houthi's zelfs raketten ziet afvuren richting Bahrein, het enige Arabische land dat de luchtaanvallen steunde ter verdediging van de vrijheid van scheepvaart.

Farea al Muslimi, van het Midden-Oostenprogramma van Chatham House, waarschuwt: "De Houthi's zijn veel slimmer, voorbereid en beter uitgerust dan veel westerse commentatoren beseffen. Hun roekeloosheid en bereidheid om te escaleren als er zich een uitdaging voordoet, worden altijd onderschat."

Ze weten ook dat de militaire marine-alliantie die Amerika ondersteunt dun is. Egypte weigerde, ondanks inkomsten uit het Suezkanaal, de Amerikaanse luchtaanvallen te steunen. Geen enkel Arabisch land, behalve mogelijk de VAE, heeft het lef om de Houthi-fraude van de moedige Jemenieten die de Amerikaanse macht overnemen, aan te vechten. Saoedi-Arabië is bang dat zijn uitreisticket uit Jemen wordt verscheurd.

De raketaanval kan door het Westen gezien worden als de enige optie, maar is niet kosteloos. Houthi-drones zijn goedkoop. Daarentegen geven de Fransen bijna één miljoen euro uit aan elke Aster 15-raket die door de Fransen en de Britten wordt gebruikt om Houthi-drones af te weren.

Dit heeft het potentieel om een lange en kostbare oorlog te worden, die misschien op verschillende niveaus van intensiteit wordt gevoerd.

<https://www.theguardian.com/world/2024/jan/13/how-houthi-anger-with-israel-is-reshaping-the-middle-east-conflict>